

این بیماری خجالتی

روایتی از زنانی که تجربه تلخ از مراجعه به یک پزشک خاص دارند

● زهرآخندان دل برای شروع می‌توانید صف‌های طولانی که زنان باردار ساعت‌ها در انتظار خانم دکتری می‌نشینند که نیست را تصور کنید! این مرحله اول است. حالا اضافه کنید به این موضوع شلوفی مطبی را که جابری نشستن نیست. با ورود خانم دکتر، خانم‌های باردار در گروه‌های ۲ تا ۳ نفره وارد اتاق پزشک می‌شوند، آن‌هم برای معاینه و صحبت از شخصی‌ترین مسائل زندگی‌شان و حتی ممکن است در اتاق ویزیت هم باز باشد! در این میان در نظر بگیرید که هر لحظه ممکن است مادر بارداری وضع حمل کند و خانم دکتر مجبور به ترک مطب برای انجام زایمان شود.

حتماً تا الان فهمیده‌اید که قرار است از پزشک زنان و زایمان حرف بزنیم، اما سوژه ما این بار نه درباره زیرمیزی گرفتن، نه قطع بودن کارتخوان‌ها و نه حتی وقت گرفتن و در نوبت ماندن چند ماهه است. این بار می‌خواهیم از «زن» و «حریم شخصی زنان» هنگام مراجعه به پزشک حرف بزنیم. از ویزیت گروهی زنان در مطب پزشکان زنان و زایمان که بسیار باب شده و به یک روال روتین درآمده است آن‌هم در حالی که در اصل ۲۹ قانون اساسی، برخورداری از خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی، حقی همگانی می‌باشد و دولت مسئول تأمین آن برای همه افراد جامعه است. بر این اساس وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی در سال ۱۳۸۱ متنی جامع درباره حقوق بیمار تدوین کرد. یکی از محورهای منشور حقوق بیمار، حق احترام به حریم خصوصی بیمار و رعایت اصل رازداری است؛ موضوعی که متأسفانه در خیلی از مواقع رعایت نمی‌شود و وقت بیماران را باهم ادغام می‌کنند تا کمتر وقت پزشک گرفته شود. این در حالی است که درباره میزان زمانی که طبق قانون، پزشکان باید برای مشاوره و ویزیت بیماران وقت بگذارند، بر اساس استانداردهای ویزیتی که در مصوبه هیئت وزیران آمده است، در بخش خصوصی، مؤسسات غیردولتی و دولتی که وابسته به وزارت بهداشت نیستند، مدت زمان ویزیت یک پزشک عمومی ۱۵ دقیقه، پزشک متخصص ۲۰ دقیقه، پزشک فوق تخصص ۲۵ دقیقه و ویزیت روان‌پزشک ۳۰ دقیقه است.

آنچه بر آن‌ها می‌گذرد

برای اینکه شرایط را بهتر درک کنیم با چند خانم که تجربه خوبی در مراجعه به پزشک زنان نداشته‌اند به صحبت نشستیم. این تا درباره نحوه ویزیت شدنشان و آنچه بر آن‌ها در اتاق معاینه گذشته است بگویند؛ شیما می‌گوید: یک بار سه نفره وارد اتاق معاینه شدید. دو خانم باردار بودند، اما من به علت یک مشکل عفونی به پزشک مراجعه کرده بودم. به محض اینکه مشکلم را گفتم ترس و نگرانی را در آن دو خانم دیدم. جوری که خودم هم شرمند شدم؛ انگار که کار اشتباهی کرده باشم. دکتر پس از معاینه من و نوشتن داروهایم پیش یکی دیگر از خانم‌ها رفت، آن مادر باردار گفت: خانوم دکتر تو رو خدا خوب روی تخت و همه جا رو ضد عفونی کنید! نمی‌دانید با چه خجالتی سریع لباس‌هایم را پوشیدم و از اتاق زدم بیرون. سارا یک دختر ۶ ساله دارد تعریف می‌کند که: برای کشیدن بخیه‌های بعد از زایمان طبیعی پیش دکتر رفته بودم. بین سه نفری که داخل اتاق بودند من نفر آخر بودم. می‌خواستم درباره روابط زناشویی و بهداشت بعد از زایمان سؤال کنم و خوشحال بودم که نفر آخر هستم و با خیال راحت می‌توانم

حرفم را بزنم. خانم دکتر به من گفت برو روی تخت برای معاینه آماده شو بعد هم به منشی‌اش گفت ۳ نفر بعدی را بفرست داخل! خلاصه که به خاطر خجالت نتوانستم سؤالم را بپرسم. الان سؤالاتم را از گوگل می‌پرسم حقیقتاً ترجیحم این است که تا مورد اورژانسی پیش نیاید پیش پزشک زنان نروم. معصومه هم می‌گوید: برای کیست سینه به پزشک مراجعه کرده بودم. آخرهای معاینه من بود که به خانم دیگری هم‌گفت بیاید پشت پرده و روی تخت معاینه بخوابد. آن‌هم در حالی که من هنوز آنجا ایستاده بودم و لباس‌هایم تنم نبود. وقتی هم اعتراض کردم با شوخی و خنده گفت همه ما خانوم هستیم دیگر سخت‌گیر نگیر. گفتم: اصلاً حرف خوبی نزدید! شاید من دلم نخواهد کسی بدنم را ببیند. حق هم دارم! گفت: مطب من شلوغ است اگر دوست ندارید می‌توانید پیش دکتر دیگری ویزیت شوید! بعدش هم چون اصلانمی دانستم که درست ویزیت کرده‌است و تمرکز کافی داشته‌برای همین مجبور شدم پیش دکتر دیگری بروم. احساس می‌کردم رفته‌ام بقالی چیزی بخرم و فروشنده فقط تندتند می‌خواست کار مشتری‌هایش را راه بیندازد. دیگر آنجا نرفتم ولی چندتا پزشک زنان در این شهر دارم که این موضوع را رعایت کنند! آدم از همجنس خودش بیشتر توقع دارد که درکش کند!